

Endring av klasser i NM-øvelser

Buskerud Skytterkrets ønsker ingen endring av klasser for kvinner og junior, og vil redegjøre nærmere for hvorfor.

Litt historie

Det har alltid vært færre jenter og kvinner med i idretten, og norsk idrett har derfor igjennom mange år arbeidet for å øke antallet jenter og kvinner, både som aktive, trenere og ledere. Det var Arbeidernes Idrettsforbund som på 30-tallet først nyttet en slik organisatorisk modell for å styrke kvinneidretten. Etter at Norges Idrettsforbund (NIF) ble dannet i 1946 ble det opprettet et kvinneutvalg, hvis formål var å øke kvinners engasjement i NIF.

Fra 1950 av ble det ene kvinneutvalget etter det andre lagt ned, og på Idrettstinget i 1953 ble også det sentrale kvinneutvalget oppløst. Arbeidet med kvinneidretten skulle imidlertid fortsette i et utvalg kalt Utvalget for instruksjon og opplysning. En mente den gang at det var viktig at arbeidet med kvinneidretten ble integrert i den generelle virksomheten. Få eller ingen spesielle kvinneverdte tiltak synes å ha blitt gjennomført av dette instruksjons- og opplysningsutvalget. Frem til midten av 70-tallet var det følgelig ingen offisiell politikk i NIF som gikk ut på å ivareta og rekruttere flere kvinner. Men enkelte særforbund enten opprettholdt eller dannet nye kvinneutvalg.

I kvinneåret 1975 startet NIF et opplysnings- og utdanningsprogram med navnet «Mer idrettlig aktivitet for flere kvinner», og i november samme år holdt NIF et seminar på Gol som ble kalt Idretten og kvinnen i dag og i årene som kommer. Etter dette ble kvinner og idrett satt på dagsorden i styret i NIF. På begynnelsen av 70-tallet hadde det også foregått flere aksjoner for å få kvinner med i idretter og arrangementer som de var utestengt fra. Eksempler på slike er Holmenkollstafetten hvor kvinner fikk lov til å delta fra 1975, Birkebeinerrennet som ble åpnet for kvinner året etter, og kvinnefotballen som offisielt ble tatt opp i Norges fotballforbund samme år

Etter flere år hvor det ikke var dokumentert noen bredere satsing på kvinner i norsk idrett, var dette et tema på Idrettstinget i 2003. I idrettspolitisk dokument for tingperioden 2003–2007 kan vi lese følgende: «Det er nødvendig med særskilte planer for å sikre jenter og kvinners fremtidige plass i norsk idrett både som aktive, som ledere og som trenere.»

Andelen kvinner som er fysisk aktiv er noe høyere enn andelen menn, men flere menn er medlem av et idrettslag og konkurrerer oftere enn kvinner. Det faktum at relativt få kvinner i aldersgruppen 26 år og eldre er medlem av et idrettslag, samtidig som svært mange i denne aldersgruppen trener og mosjonerer minst 1 gang per uke, viser i tillegg at idretten har et stort potensial for nye medlemskap spesielt blant voksne kvinner. Dette krever sannsynligvis utvikling av andre og «nye» aktiviteter, mer fleksible tilbud, og flere lavterskeltilbud enn det som karakteriserer mange idrettslag i dag.

Hva er Jenter i Sentrum?

På www.skyting.no kan vi lese følgende: «NSF ønsker å øke andelen kvinner i våre klubber og lag, og innenfor alle grener. Vi kaller vår satsing for «Jenter i sentrum», vår målsetning med dette er i tillegg til å øke antall utøvere også å øke antall kvinner i styre- og lederverv i NSF.»

Dersom man gjør et søk på sidene på «jenter i sentrum» får man 5 treff. Et av treffene er fra 28. oktober 2015: "I fokus" Her leser vi følgende: Dette er våre viktigste satsningsområder; Jenter i Sentrum, Funksjonshemmede, Barn og ungdom, Klubbdrift.

NSF har altså fastslått at kvinner, barn og ungdom er to av de viktigste satsningsområdene.

Norges Idrettsforbund sitt «Idrettspolitisk dokument 2015 – 2019» er dokument som er styrende for hele organisasjonen – også særforbund.

Visjonen "idrettsglede for alle" skal prege organisasjonsarbeidet og aktivitetspolitikken. Alle skal få utøve idrett ut fra sine ønsker og behov. "Idrettsglede for alle" er en krevende ambisjon, og skal være den viktigste drivkraften for de som deltar. Den utfordrer både den enkelte og fellesskapet. Vi har først lyktes når alle føler seg velkomne, og når samhold og ekte glede preger hverdagen i idrettslagene. Norsk idrett skal gjennom aktivitetstilbudet, og de som deltar, gjenspeile mangfoldet i det norske samfunnet. Gleden ved å mestre er viktig for alle. Alle som deltar er like viktige, uansett prestasjonsnivå

For at norsk idrett skal kunne bli størst på idrett og treningsfellesskap for voksne, blir følgende viktig:

- Særidrettene må legges til rette for **rekruttering på alle alderstrinn.**
- **Konkurransetilbudet må videreutvikles som treningsmål for alle.**
- Gode konsepter for lokalt treningsfellesskap må deles i organisasjonen.

Legg da spesielt merke til «rekruttering på alle alderstrinn» og «konkurransetilbudet må videreutvikles som treningsmål for alle».

NM er et treningsmål for veldig mange. Men NM handler om mer enn bare å måle prestasjoner. NM handler også om sosialt fellesskap, kunnskapsutveksling, kompetanseheving, dugnad, idrettsglede, samhold og aktivitet. Dersom NSF nå ønsker å redusere antall klasser og øvelser blir dette å sette forbundet mange tiår tilbake i tid.

Dersom man skal nå målet om «livslang idrettsglede» og opprettholdelse av aktivitetsverdiene må det være høyt fokus på rekruttering – da er ikke løsningen å fjerne klasser for junior og kvinner. Det er akkurat i disse målgruppene det største potensialet for rekruttering ligger.

Buskerud Skytterkrets vil på det sterkeste henstille forbundsstyret om ikke å redusere antall klasser for junior og kvinner i NM-øvelser. Dette vil være svært negativt for rekrutteringen, aktivitetene, likeverdet og den satsingen forbundet har valgt og ha på kvinner, barn og ungdom.

Resultatmål

For tingperioden 2015-2019 har norsk idrett satt seg følgende resultatmål på et overordnet nivå.

	REKRUTTERE «Åpen og inkluderende»	IVARETA OG UTVIKLE «Livslang idrettsglede»	PRESTERE «Sammen om de store prestasjonene»
Barn 6-12 år	80% aktive ¹⁾	70% aktive når de fyller 12 år ²⁾	
Ungdom 13-19 år	40% aktive ¹⁾	35% aktive når de fyller 19 år ²⁾	Alle særforbund har planer for sin talentutvikling ³⁾
Unge voksne 20-35 år	15% aktive ¹⁾	15% aktive når de fyller 35 år ²⁾	a) Topp 3 i verden i vinteridrettene ⁴⁾ b) Topp 25 i verden i sommeridrettene ⁴⁾
Voksne 36 år +	20% aktive ¹⁾	20% aktive når de fyller 50 år ²⁾	

- 1) Prosenttallet angir hvor stor andel av befolkningen som har medlemskap i organisasjonen i dette aldersintervallet.
- 2) Prosenttallet angir hvor stor andel av befolkningen som har et aktivt medlemskap ved angitt alder.
- 3) Angår alle de særforbundene som deltar i konkurranseidrett innenfor et internasjonalt særforbund.
- 4) Samlet måloppnåelse for olympiske, ikke-olympiske og paralympiske idretter. Kravene til samlet måloppnåelse skal gjøres på objektive kriterier og ikke alene basert på olympiske og paralympiske medaljer. Det er toppprestasjonene i en samlet norsk idrettsbevegelse som skal ligge til grunn for målkravene, og bør derfor omfatte også de idrettene som ikke er olympiske.

Et utdrag fra «IDRETTENS VERDIGRUNNLAG»

Aktivitetsverdiene

1. Glede

Idretten skal være arena for lek, spenning, utfordringer og opplevelser, hvor gleden ved å mestre er viktig. I denne tingperioden skal det legges særlig vekt på at idrettsglede skal være en drivkraft og mål for alle som deltar, enten man er utøvere, trenere, dommere, frivillige, foresatte eller supportere.

2. Fellesskap

Fellesskap er å oppleve samhørighet og samhold med andre mennesker. Idrettslagene er viktige sosiale møteplasser og skal tilby åpne og inkluderende miljøer. I tingperioden skal det legges særlig vekt på at idrettslagene bygger fellesskap mellom medlemmene i klubben på tvers av kjønn, alder, funksjonsgrad og sosial eller etnisk bakgrunn.

3. Helse

Deltakelse i idrett skal gi gode vaner for en varig sunn og helsefremmende livsstil, og prestasjonsutviklingen skal ikke gå på bekostning av utøverens helse. Helse skal være en positiv konsekvens av at idretten har en helhetlig tilnærming til mennesket, og gjennom dette fremmer både utøvernes fysiske, psykiske og sosiale helse. Barn og unge lever under et betydelig press om å være vellykket på alle måter, både når det gjelder utseende og prestasjoner

8. Likeverd

Med likeverd menes at alle faktiske og potensielle medlemmer er like mye verdt. Det fremgår av NIFs formålsparagraf at alle skal få mulighet til å utøve idrett ut fra sine ønsker og behov, og uten å bli diskriminert på grunn av livssyn, seksuell orientering, funksjonsevne eller etnisk opprinnelse. I sammenheng med praktisk tilrettelegging og prioritering av ressurser og tilgang til aktivitetstilbud, blir det relevant å peke på at diskriminering heller ikke skal finne sted med bakgrunn i idrettslige prestasjoner eller funksjonsnedsettelse. Dette må tolkes med sunn fornuft når det gjelder konkurranseformer og inndeling i konkurranseklasser. Det helt sentrale er ikke nødvendigvis en detaljorientert likestilling, men kravet til respekt som likeverdig menneske og medlem, herunder respekt for hverandres egenart og særpreg. Valg av idrett er fritt, og alle idretter er like mye verd innenfor idretten. I tingperioden skal det legges særlig vekt på mulighet til å utøve idrett ut fra sine ønsker og behov, og uten å bli diskriminert. Det skal særlig arbeides med å inkludere utviklingshemmede og mennesker med nedsatt funksjonsevne.